

THE ROOTS OF KASHRUT #2

PRESUMPTION (CHAZAKA)

The Sixteenth Street Synagogue – October 20, 2009

Gavriel Z. Bellino

PRESUMPTIVE STATES

B. Talmud Hullin 9a (Continued)	תלמוד בבלי חולין דף ט עמוד א	
If one did not examine [the throat], what is the law?	לא בדק מאי?	35
R. Eliezer b. Antigonus [ruled]	ר' אליעזר בן אנטיגנוס	36
in the name of R. Eliezer son of R. Jannai:	משום רבי אלעזר בר' ינאי אמר:	37
The animal is trefah and may not be eaten.	טרפה ואסורה באכילה;	38
In a Baraitha it was taught:	במתניתא תנא:	39
The animal is nebelah and defiles one who carries it.	נבלה ומטמאה במשא.	40

Definitions:

- Trefah (טרפה): An animal with a life threatening defect. This animal, even though it is alive, is forbidden to be eaten. It does not convey impurity.
- Nebelah (נבלה): An animal that died of natural causes or that was killed. This animal is forbidden to be eaten and conveys impurity.

On what principle do they differ?	במאי קמיפלגי	41
On the principle laid down by R. Huna, who said:	בדרב הונא דאמר	42
An animal while alive	בהמה בחייה	43
is presumed to be forbidden	בחזקת איסור עומדת	44
until it becomes known to you that it was ritually slaughtered;	עד שיוודע לך במה נשחטה	45
once ritually slaughtered,	נשחטה	46
it is presumed to be permitted	הרי היא בחזקת היתר	47
until it becomes known to you how it became trefah.	עד שיוודע לך במה נטרפה	48

See Rashi:

Rashi on B. Talmud Hullin 9a

רש"י מסכת חולין דף ט עמוד א

בהמה בחייה בחזקת איסור - שהרי אסורה משום אבר מן החי הלכך אם נולד ספק בשחיטה ובאת להעמידה על חזקתה שהרי בכל דבר אתה אומר העמד דבר על חזקתו שהיה מתחלה שאין יכול להוציאה ממנה על ידי ספק נמצאת אומר שבהמה זו אסורה שהרי בחזקת איסור היתה תחלה ומספק אתה בא להתירה שמא נשחטה כראוי אל תתירנה מספק עד שיוודע לך שנשחטה כראוי.

An animal while alive is presumed to be forbidden – For [the animal] is forbidden because of “eating a limb from a live animal.” It follows that if a doubt is born with regard to the slaughter, then it stands on its presumption for with everything you say that it stands on its presumption that it initially held, for you are not able to free it from [that presumption] with [information that is in] doubt. It follows that this animal is forbidden for it is still presumed to be forbidden, and cannot be permitted until it is known that it was slaughtered properly.

THE ROOTS OF KASHRUT #2

The one reasons thus:	מר סבר	49
It is presumed to be forbidden,	בחזקת איסור קיימא	50
And now that it is dead [it is nebelah and therefore defiles].	השתא מתה היא	51
The other reasons thus:	ומר סבר	52
The presumption holds in respect of the prohibition [to be eaten],	בחזקת איסור אמרינן	53
but there is no presumption in respect of defilement.	בחזקת טומאה לא אמרינן	54

Rashba on B. Talmud Hullin 9a

חידושי הרשב"א מסכת חולין דף ט עמוד א

וא"א לפרש בחזקת איסור אבר מן החי עומדת דכיון דנשחטה בין שחיטה מעלייתא בין שחיטת מיעוט סימנין הרי יצאה לה מאיסור אבר מן החי

And one cannot explain that the presumptive forbidden status is on account of eating a limb from a live animal, for it has been slaughtered! Regardless of whether it was a good slaughter or not, it has certainly left (the category of) eating a limb from a live animal.

בהמה בחייה בחזקת איסור עומדת, כלומר בחזקת איסור שאינה זבוחה עומדת דרחמנא אמר וזבחת ואכלת שלא תאכל בשר אא"כ נשחטה יפה בשנים או ברוב שנים ובעוף באחד או ברובו ועד שלא נודע לך שיצאתה מידי איסורה בשחיטה מעלייתא באיסורה עומדת הילכך אם לא בדק בסימנים אסורה

An animal while alive is presumed to be forbidden, i.e., its presumptive forbidden status is on account of eina zevucha (not slaughtered), for the Merciful One says, "And thou shalt sacrifice... and eat," that you may not eat unless the animal has been slaughtered properly with two (organs cut) or the majority of two (organs cut) and with regard to fowl one (organ) or the majority of one. Until you know that the animal has left its presumptive status on account of the proper slaughter its (forbidden) status remains. Thus, if he did not examine the organs (after slaughter), it is forbidden.

Deuteronomy 27

ספר דברים פרק כז

(ז) וְזָבַחְתָּ שְׁלָמִים וְאָכַלְתָּ שָׂם וְשִׂמְחָתָּ לִפְנֵי יְיָ וְיָדְ אֵלֶיךָ

7 And thou shalt sacrifice peace-offerings, and shalt eat there; and thou shalt rejoice before the LORD thy God.

B. Talmud Hulin 31a

תלמוד בבלי מסכת חולין דף לא/א

משנה נפלה סכין ושחטה אע"פ ששחטה כדרכה פסולה שנאמר וזבחת ואכלת מה שאתה זובח אתה אוכל: Mishnah. If a knife fell down and slaughtered [an animal], even though it slaughtered it in the proper way. The slaughtering is invalid, for it is written, "And thou shalt slaughter . . . And thou shalt eat." that is to say, that which thou dost slaughter mayest thou eat.

Deuteronomy 12

ספר דברים פרק יב

(כא) כִּי יִרְחַק מִמֶּךָּ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ וְאֵלֶיךָ לְשׁוֹם שְׂמוֹ שָׂם וְזָבַחְתָּ מִבְּקָרְךָ וּמִצֹּאֲנֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן יְיָ לְךָ כְּאֲשֶׁר צִוִּיתְךָ וְאָכַלְתָּ בְּשַׁעְרֶיךָ כִּכֹּל אֲנִי נִפְשֶׁךָ:

21 If the place which the LORD thy God shall choose to put His name there be too far from thee, then thou shalt kill of thy herd and of thy flock, which the LORD hath given thee, as I have commanded thee, and thou shalt eat within thy gates, after all the desire of thy soul.

THE ROOTS OF KASHRUT #2

B. Talmud Hullin 28a

תלמוד בבלי מסכת חולין דף כח/א

רבי אומר וזבחת כאשר צויתוך מלמד שנצטוו משה על הושט ועל הקנה ועל רוב אחד בעוף ועל רוב שנים בבהמה:
Rabbi says. The verse: "And thou shalt slaughter . . . as I have commanded thee," teaches us that Moses was instructed concerning the gullet and the windpipe; concerning the greater part of one of these organs [that must be cut] in the case of a bird, and the greater part of each in the case of cattle.

THE POWER OF PRESUMPTIONS

Examples:

- אין אדם מעיז לפני בעל-חובו: We presume that a person that denies that he owes any money at all, need not make an oath.
- אין אשה מעיזה לפני בעלה. We presume that a woman would not lie in the presence of her husband. She would not brazenly lie if her husband knew otherwise.

B. Talmud Qiddushin 80a

תלמוד בבלי מסכת קידושין דף פ עמוד א

א"ר שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא: מעשה באשה שבאת לירושלים ותינוק מורכב לה על כתיפה, והגדילתו ובא עליה, והביאום לבית דין וסקלום, לא מפני שבנה ודאי, אלא מפני שכרוך אחריה.
R. Simeon b. Pazzi said in R. Joshua b. Levi's name on Bar Kappara's authority: It once happened that a woman came to Jerusalem carrying an infant on her back; she brought him up and he had intercourse with her, whereupon they were brought before Beth din and stoned. Not because he was definitely her son, but because he clung to her.

Rambam's Code Forbidden Relationships 1:2

רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק א הלכה כ

מי שהחזק בשאר בשר דנין בו על פי החזקה, אף ע"פ שאין שם ראיה ברורה שזה קרוב ומלקין ושורפין וסקלין וחונקין על חזקה זו, כיצד הרי שהחזק שזו אחותו או בתו או אמו ובא עליה בעדים הרי זה לוקה או נשרף או נסקל ואע"פ שאין שם ראיה ברורה שזו היא אחותו או אמו או בתו אלא בחזקה בלבד, ומעשה באשה אחת שבאת לירושלים ותינוק מורכב לה על כתיפה והגדילתו בחזקת שהוא בנה ובא עליה והביאוה לב"ד וסקלוה. ראיה לדין זה מה שדנה תורה במקלל אביו ומכה אביו שיומת ומנין לנו ראיה ברורה שזה אביו אלא בחזקה כך שאר קרובים בחזקה.

Someone who is presumed to be a relative, is judged in accordance with this presumption, even though there is no clear proof that it is a relative; and they are lashed, burnt, stoned, and strangled as a result of this presumption. How so? If someone is presumed to be his sister or daughter or mother and he has intercourse with her before witnesses, then he is lashed or burnt or stoned. And even though there is no clear proof that it is his sister or mother or daughter, other than the presumption alone. And there was a case of a woman who came to Jerusalem with a child riding on her back, and she raised him in accordance with the presumption that he is her son. When he had intercourse with her they were brought before Beth din and stoned. The proof for this law is that which the Torah ruled with regard to the one who curses his father, that he be killed. From where do we know with certainty that it is definitely his father? By presumption. So too with all other relatives by presumption.

TIMELESS RELEVANCE OF PRESUMPTIONS

Shulchan Arukh EH 17(2)

שו"ע אבן העזר סימן יז

אשת איש שפשטה ידה וקבלה קדושין בפני בעלה הרי זו מקודשת לשני האשה שאמרה לבעלה בפניו גרשתני נאמנת חזקה אין אשה מעיזה פניה בפני בעלה: הגה ... (וי"א עוד דבזמן הזה דנפיש חוצפא ופריצותא אינה נאמנת אלא לחומרא דאיתרע חזקה דאינה מעיזה)

A woman who put out her hand and accepted designation before husband is considered to be designated. A woman who tells her husband (before beit din) “you divorced me” is believed, for there is a presumption that a woman doesn’t lie in the presence of her husband. REMA ... (And there are those who maintain that today people are brazen and licentious and so she is only believed *lechumra* for there is no more presumption that she wouldn’t lie.)

SCRIPTURAL SOURCE FOR PRESUMPTIVE STATE

B. Talmud Hullin 10b

תלמוד בבלי חולין דף י עמוד ב

Whence is derived the principle which the Rabbis have adopted,	מנא הא מלתא דאמור רבנן	1
viz.: Determine every matter by its status?	אוקי מילתא אחזקיה?	2
R. Samuel b. Nahmani said	אמר רבי שמואל בר נחמני	3
in the name of R. Jonathan.	אמר ר' יונתן,	4
It is derived from the verse:	אמר קרא:	5
“Then the priest shall go out of the house	ויצא הכהן מן הבית	6
to the door of the house,	אל פתח הבית	7
and shut up the house seven days.”	והסגיר את הבית שבעת ימים,	8
Now may it not have happened that,	דלמא אדנפיק	9
while he was going out, the leprous spot diminished in size?	ואתא בצר ליה שיעורא!	10
[Yet we do not apprehend this] because we say:	אלא לאו משום	11
Determine every matter by its status.	דאמרינן אוקי אחזקיה.	12